

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322200744
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6322200744.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobkýň 1/ O. A., narodenej XX. XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, U., 2/ I. G., narodenej XX. XX. XXXX, bytom W. XXX/XX, U., proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o zdržanie sa výkonu záložného práva a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkýň 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 6C/19/2022-18 zo 14. apríla 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkýň 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Prvoinštančný súd rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tým, že žalobkyne neosvedčili existenciu práva, ktorému by bolo potrebné poskytnúť dočasnú ochranu. Žalobkyne sa totiž vo veci samej domáhajú uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou ich nehnuteľností, avšak žaloba ani samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahujú dostatok tvrdení o ich opodstatnenosti. Žalobkyne síce tvrdili, že záložné právo patriace žalovanému sa premlčalo, nimi doložené listinné dôkazy svedčia ale len o tom, že na ich nehnuteľnostiach viazne záložné právo, ktoré sa vykonáva. Žalobkyne teda neosvedčili premlčanie záložného práva a ani jeho neexistenciu. Navyše bolo prvoinštančnému súdu z rozhodovacej činnosti známe, že v konaní sp. zn. 6Csp/2/2020 začatom podaním žaloby dňa 10. 01. 2020 si žalovaný uplatnil nárok na úhradu zvyšku úveru zabezpečeného predmetným záložným právom, pričom pohľadávka sa nejaví ako premlčaná a preto podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nemôže byť premlčané ani záložné právo, ktorým je zabezpečená.

3. V zákonnej lehote podali proti uzneseniu odvolanie žalobkyne 1/ a 2/, ktoré žiadali návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. V odvolaní namietali, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Ku dňu podania žaloby v konaní sp. zn. 6Csp/2/2020 pritom došlo k premlčaniu žalovanej pohľadávky podľa § 103 OZ. Uvedené konanie doteraz nebolo právoplatne skončené a preto žalovaný nemohol postupovať v súlade s § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, t. j. nemohol písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky. Okrem toho žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nedostatočne posúdil bonitu dlžníkov a tak nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ani začať výkon záložného práva na ich nehnuteľnosti.

4. Na základe odvolania žalobkýň 1/ a 2/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.

1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. Odvolací súd sa plne stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, v ktorom prvoinštančný súd dostatočne a správne vysvetlil, z akých dôvodov bolo nevyhnutné návrh žalobkyní zamietnuť. Preto na zdôraznenie správnosti uznesenia prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva nasledovné:

5. Na podklade návrhu žalobkyní na nariadenie neodkladného opatrenia podaného spolu so žalobou vo veci samej o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyní prvoinštančný súd správne skúmal, či je potrebné bezodkladne upraviť pomery sporových strán neodkladným opatrením. Správne tiež poukázal na ust. § 325 ods. 1 CSP, ktoré rozlišuje dva dôvody, ktoré môžu viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Sú nimi buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie je teda inštitútom, ktorého základnou funkciou je bezodkladná úprava pomerov strán, resp. zabránenie zmareniu exekúcie. Uplatnený nárok nemusí byť nepochybné preukázaný, musí však byť osvedčený, pretože neodkladné opatrenie má pružne a rýchlo reagovať na aktuálnu situáciu existujúcu medzi sporovými stranami, kedy z časového hľadiska nie je možné zisťovať všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti procesom štandardného dokazovania ako pri konaní v merite veci. Preto procesná teória i prax hovoria o „osvedčení“ rozhodujúcich skutočností a táto miera osvedčenia sa vždy podriaďuje konkrétnej situácii. Inými slovami, od konkrétnych okolností závisí, do akej miery je nevyhnutné, resp. postačujúce považovať určitú skutočnosť za danú, existujúcu. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení preto nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností preukazujúcich nutnosť (naliehavosť) bezodkladnej úpravy pomerov (či obavu pred ohrozením prípadnej exekúcie súdneho rozhodnutia) a tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprímeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými ťažkosťami. Na druhej strane, dôležité miesto má aj posúdenie, či uloženie navrhovaných obmedzení, resp. povinností nedochádza k zásahu do práv dotknutého subjektu nad nevyhnutnú mieru a či zásah sleduje legitímny cieľ.

6. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že žalobkyne 1/ a 2/ neosvedčili existenciu práva, ktorému by bolo potrebné poskytnúť ochranu neodkladným opatrením. V napadnutom rozhodnutí prvoinštančný súd dostatočne jasne vysvetlil, že nebolo osvedčené, že žalovaným realizované záložné právo je premičané, čo je v podstate hlavná argumentácia, na ktorej žalobkyne založili opodstatnenosť neodkladného opatrenia, resp. samotnej žaloby. Odvolací súd dodáva, že ani v podanom odvolaní žalobkyne jasne nevysvetlili, na základe akých konkrétnych skutkových okolností by malo byť záložné právo premičané s odkazom na § 103 OZ (podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, plynie premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky), ak k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo listom zo dňa 25. 09. 2017 a žaloba v konaní sp. zn. 6Csp/2/2020 bola podľa prvoinštančného súdu podaná dňa 10. 01. 2020.

7. Aj podľa odvolacieho súdu žalobkyne 1/ a 2/ predloženými listinnými dôkazmi osvedčili len to, že sú (spolu)vlastníkmi nehnuteľností v k. ú. Podbrezová vedených na LV č. XX a č. W. (č. I. 8 a nasl. spisu), že tieto nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom zriadeným zmluvou zo dňa 16. 11. 2009 o zriadení záložného práva (č. I. 10 a nasl. spisu) uzavretou medzi žalobkyňami ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0305256816 zo dňa 16. 11. 2009 vo výške 78.850,- Eur, že listom zo dňa 25. 09. 2017 (č. I. 14 spisu) žalovaný oznamoval žalobkyňi 1/ a XX.vyhlásenie mimoriadnej splatnosti splátkového úveru č. 0305256816 požadujúc úhradu sumy 74.547,18 Eur a že listom zo dňa 29. 03. 2022 (č. I. 15 a nasl. spisu) spoločnosť Dupos dražobná, spol. s r. o. vyzvala žalobkyňu 2/ na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby v súvislosti so žalovaným iniciovaným výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

8. Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je samoučelné, žalobca má podľa § 326 CSP osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a preto je plne namieste zaoberať sa pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení (aj) tým, či sa žalobou uplatnené právo javí ako pravdepodobne dané s čím nepochybné súvisí aj otázka opodstatnenosti žaloby vo veci samej. Ak totiž nie je osvedčená danosť nároku, niet logického dôvodu, aby takémuto

právu bola poskytnutá ochrana neodkladným opatrením a potom niet ani dôvodu zaoberať sa ostatnými podmienkami nariadenia neodkladného opatrenia.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v rozhodnutiach sp. zn. 8Cdo/147/2017 a sp. zn. 2Cdo/36/2019 už zaoberal otázkou, či súd môže rozsudkom vo veci samej uložiť sporovej strane časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predajom vo verejnej dražbe (resp. priamym predajom, či odkúpením do vlastníctva). Najvyšší súd dospel k záveru, že meritórne rozhodnutie ukladajúce záložnému veriteľovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na neobmedzený, vopred neurčený čas je neprimeraným zásahom do práva záložného veriteľa v budúcnosti sa uspokojiť, resp. domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu záložného práva vo verejnej dražbe (priamym predajom, resp. odkúpením do vlastníctva).

10. Vzhľadom na uvedené odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nakoľko žalobkyňami podanej žalobe (o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností) by nebolo možné vyhovieť, nebol žiaden dôvod ani nariaďovať neodkladné opatrenie smerujúce k ochrane nároku uplatneného vo veci samej. Podľa odvolacieho súdu by ani vo veci prípadne vykonané dokazovanie nemohlo viesť k inému záveru než o nutnosti zamietnutia podanej žaloby. Odvolací súd preto konštatuje, že ani z tohto hľadiska neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP. Z tohto dôvodu boli bez právneho významu vo vzťahu k rozhodnutiu o požadovanom neodkladnom opatrení odvolacie námietky žalobkýň, že neukončené konanie sp. zn. 6Csp/2/2020 bráni vyhláseniu záložného veriteľa súladnému s § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, že žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, že nedostatočne posúdil bonitu dlžníkov a že nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ani začať výkon záložného práva na ich nehnuteľnosti. Z rovnakých dôvodov bol neopodstatneným aj poukaz žalobkýň na viaceré rozhodnutia okresných, či krajských súdov a takisto na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/46/2017 (ktorým najvyšší súd odmietol podané dovolanie ako neprípustné a preto sa nezoberal vecnou stránkou sporu).

11. Pokiaľ ide o všeobecné tvrdenie žalobkýň, že samotný výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný, odvolací súd sa s tým nestotožňuje uvádzajúc, že mu nie je známe rozhodnutie (nález) Ústavného súdu SR, ktoré by niečo také konštatovalo. Práve v žalobkyňami označenom rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu sp. zn. 17Co/254/2014 bol vyargumentovaný záver, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z újijného práva, na čom odvolací súd zotrváva aj v tomto prípade. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že súčasťou platného právneho poriadku je (aj) ust. § 151j ods. 1 druhej vety OZ, podľa ktorého môže záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť svoju pohľadávku zabezpečenú záložným právom predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a teda toto ustanovenie predstavuje právny základ možnosti žalovaného ako záložného veriteľa uspokojiť svoju zabezpečenú pohľadávku výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností patriacich žalobkyňam.

12. Odvolací súd k svojmu procesnému postupu ešte podotýka, že hoci ust. § 329 ods. 1 druhej vety CSP ukladá odvolaciemu súdu v prípade rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia umožniť vyjadriť sa protistrane k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v tomto prípade odvolací súd upustil od tohto postupu. Nedoručoval teda návrh žalobkýň a ich odvolanie na vyjadrenie žalovanému, pretože táto právna úprava je zameraná na predídienie tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutiam znamenajúcim porušenie práva strany na spravodlivé súdne konanie a také niečo tu nehrozilo, lebo v tomto prípade odvolací súd potvrdil žalobkyňami napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu a tak nebolo nutné oboznamovať žalovaného s nedôvodným návrhom žalobkýň na neodkladné opatrenie a ich odvolaním (inak by tomu bolo samozrejme v prípade opodstatnenosti odvolania).

13. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách tohto konania rozhodne prvoinštančný súd v konečnom rozhodnutí (§ 262 ods. 1 CSP).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).